

ע"פ 15319/06/14 - אנגלה בן סעדון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 אוקטובר 2014

ע"פ 15319-06-14 בן סעדון נ' מדינת
ישראל

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, כב' השופט אהרון מקובר, כב' השופט
ד"ר שמואל בורנשטין

אנגלה בן סעדון

המערערת

נגד

מדינת ישראל

המשיבים

נוכחים:

המערערת וב"כ - עו"ד שרון גואטה

ב"כ המשיבה - עו"ד קרן בר מנחם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערערת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בת"פ 21909-07-10 (בימ"ש השלום בנתניה) בעבירות של תקיפת שוטר, איומים והפרעה לשוטר ונדונה ל- 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל- 5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום קנס בסך 1,600 ₪.

מלכתחילה היה הערעור מכוון כלפי הרשעת המערערת אך לאחר שעיינו בפרוטוקול הדיון ובראיות שהיו בפני בימ"ש קמא, בהכרע הדין של בימ"ש קמא, בהודעת הערעור ושמענו טיעונים מפי ב"כ המערערת, קיבלה המערערת את המלצת בית המשפט וחזרה בה מהערעור כלפי הרשעתה, המבוססת על אמון שנתן בימ"ש קמא בשוטרים ובעובדות הסוציאליות שהיו נוכחים במהלך רובו של האירוע.

באשר לעונש טוענת ב"כ המערערת כי בימ"ש קמא לא התחשב במידה הראויה בנסיבותיה האישיות של המערערת כפי שמפורטות בתסקיר שירות המבחן שהיה בפניו ובפניו, אשר המליץ על סיום ההליך ללא הרשעה, בנסיבות התנהגותה של המערערת כלפי השוטרים, כמתואר בהכרעת הדין, בעובדה שבנה של המערערת נמצא בחזקתה ובעברה הנקי של

עמוד 1

המערערת.

ב"כ המערערת טוענת כי הטלת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, תגרום למערערת לאבד את מקור פרנסתה בהיותה עובדת במשק בית ונהגת מחליפה בתחנת המוניות.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על המערערת ומצביעה על חומרת התנהגותה האלימה, פיזית ומילולית, כלפי השוטר וכלפי העובדות הסוציאליות ועל הצורך להגן עליהם כאשר הם ממלאים את תפקידם בדין.

אנו רואים עין בעין עם ביהמ"ש קמא את חומרת התנהגותה של המערערת אשר הוגדרה בגזר הדין כהתנהגות מפחידה ואלימה.

תיאור זה עולה בקנה אחד עם דברי העובדות הסוציאליות שהיו נוכחות במרבית האירועים כאשר המערערת איימה על השוטר תוך שימוש בחפצים כבדים של פסל ומגהץ ותקפה אותו בכיסא. כך נהגה המערערת גם כשהשוטר הודיע לה על מעצרה, תוך שהיא מאבדת שליטה ומגלה חוסר מורא כלפי אותו שוטר.

מבלי להקל ראש בהתנהגותה של המערערת, אין לנתק אותה מהנימוק בגללה הגיעו השוטרים ועובדות הסוציאליות לביתה, דהיינו, לקחת את בנה אשר אמנם לא היה בדירה, אך יש להניח כי הסיטואציה גרמה לה לסערת רגשות שמוטב היה אלמלא הייתה באה לידי ביטוי כפי שבאה על ידי המערערת.

בית משפט קמא אמנם לא התעלם מהפגיעה שנפגעה המערערת במהלך האירוע, כפי שהוכחה בתעודות הרפואיות ובדברי הרופא שהיו בפני בימ"ש קמא, בהיותה של המערערת אם לחמישה ילדים, שמתמודדת עם נסיבות חיים קשות כמתואר בתסקיר שירות המבחן. כך גם התחשב בימ"ש קמא לקולא בעברה הנקי של המערערת ואנו מוסיפים כי מן הראוי להתחשב גם בהיותה של המערערת עובדת בשתי עבודות לפרנסתה ולפרנסת ילדיה שנמצאים עימה, בהיותה אם חד הורית.

עיון בגזרי הדין שציטטו על ידי בימ"ש קמא בעמ' 85 ובגזרי הדין שהוצגו בפנינו על ידי ב"כ המערערת, מעלה כי עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות היה בדרך כלל הרף העליון שהוטל על מי שתקפו שוטרים והפריעו להם במהלך תפקידם.

איננו מתייחסים לפסקי הדין שבהם נמנעו בתי המשפט מהרשעתם של הנאשמים בעבירות הנ"ל, שכן אלה היו תוצאות של הסדרי טיעון אליהם הגיעו הצדדים באותן נסיבות ולגבי אותם נאשמים.

עם זאת יש בכל הנימוקים לקולא, גם שנלקחו בחשבון על ידי ביהמ"ש קמא כדי לגרום לקיצור תקופת עבודות השירות שהוטלה על המערערת, כך שבמקום 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות תרצה המערערת חודשיים מאסר בעבודות

שירות, במקום ובזמן שנקבעו על ידי הממונה על עבודות שירות ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

המערערת תייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ביום 7.12.14 בשעה 08:00 בנציבות שב"ס ברמלה.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומן.

לא תתייצב המערערת בפני הממונה במועד הנ"ל או בכל מועד אחר שיתואם בינו ובינה באמצעות באת-כוחה, תיעצר ותוער למשמורת שב"ס לריצוי המאסר מאחורי סורג ובריה.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 21909-07-10 (בימ"ש השלום בנתניה) יעמדו בתוקפם.

הקנס בסכום של 1,600 ₪ ישולם ב- 4 תשלומים רצופים ושווים של 400 ₪ כל אחד, החל מיום 1.3.15 ובכל 1 לחודש עד לפירעון המלא.

רשמנו בפנינו בקשת המערערת שלא לבצע את עבודות השירות בבית חולים מסיבות רפואיות.

ניתן והודע היום ב' חשוון תשע"ה, 26/10/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערערת.

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

אהרון מקובר, שופט

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**